

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 marca 2013 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Staszkiwicz

Protokolant: Arkadiusz Orzechowski

po rozpoznaniu w dniu 15 marca 2013r. w Jeleniej Górze

sprawy z powództwa **Z. M.**

przeciwko **Publicznemu Gimnazjum im. (...) II w P.**

o sprostowanie świadectwa pracy, odprawę

powództwo oddała.

UZASADNIENIE

Powód Z. M. w pozwie wniesionym przeciwko Publicznemu Gimnazjum im. (...) II w P. domagał się sprostowania wydanego mu świadectwa pracy oraz wypłacenia odprawy po rozwiązaniu umowy o pracę. W uzasadnieniu powód wskazał, że był zatrudniony u strony pozwanej od 01 września 2000 r. na stanowisku nauczyciela religii. W dniu 07 września 2012 r. otrzymał świadectwo pracy, które z dniem 31 września 2012 r. rozwiązywało stosunek pracy ze stroną pozwaną. Podniósł, że w dokumencie tym dostrzegł błędy, które są dla niego krzywdzące. Data jego wystawienia nie jest zgodna z datą jego otrzymania. Ponadto stosunek pracy został rozwiązany na podstawie art. 52 § 1 ust. 3 kodeksu pracy, co jest dla niego niekorzystne, albowiem jest nauczycielem mianowanym i był zatrudniony na czas nieokreślony, dlatego stosunek pracy powinien być rozwiązany zgodnie z art. 23 Karty Nauczyciela.

W piśmie z dnia 14 września 2012 r. powód wskazał, iż domaga się odprawy w wysokości 9.180 zł.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości. W uzasadnieniu strona pozwana podniosła, że data wystawienia świadectwa pracy jest zgodna z § 2 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 15 maja 1996 r. w sprawie szczegółowej treści świadectwa pracy oraz sposobu i trybu jego wydania i prostowania. Podstawa prawna rozwiązania stosunku pracy została zastosowana w oparciu o art. 91 c ust. 1 Karty Nauczyciela. Powód był zatrudniony w Publicznym Gimnazjum im. (...) II w P. w wymiarze 12/18 etatu oraz w Szkole Podstawowej Nr (...) w P. w wymiarze 6/18 etatu. Było to zatrudnienie na czas określony na dany rok szkolny, zgodnie z misją kanoniczną, tj. od 01 września 2011 r. do 31 sierpnia 2012 r. Zatrudnienie takie wynika z dwóch odrębnych misji do gimnazjum i do szkoły podstawowej na czas określony. Powód nawiązał ze stroną pozwaną z dniem 01 września 2000 r. umowę o pracę na czas nieokreślony. Wówczas zawarto z powodem umowę o pracę, albowiem nie posiadał on misji kanonicznej do nauczania religii, przy czym brak misji trwał od roku szkolnego 2000/2001 przez kolejne lata do 2005/2006. Powodowi został ograniczony z dniem 01 września 2009 r. wymiar zajęć dydaktycznych do 14/18. Wątpliwości budzi misja kanoniczna na czas określony i jej brak w momencie możliwości wypowiedzenia stosunku pracy nauczycielowi zgodnie z Kartą Nauczyciela. Powód nie spełnia wymogów wypłacenia odprawy, gdyż jego zatrudnienie jest na czas określony zgodnie z misją kanoniczną oraz pismami dyrektora gimnazjum, które były do niego kierowane. Karta Nauczyciela nie określa sposobu rozwiązania umowy o pracę w przypadku otrzymania misji

kanonicznej na czas określony. Wobec czego zastosowano art. 52 § 1 ust. 3 kodeksu pracy w oparciu o art. 91 c ust. 1 Karty Nauczyciela.

W piśmie procesowym z dnia 06 listopada 2012 r. powód wskazała, iż brak kontynuacji misji kanonicznej na rok szkolny 2012/2013 jest wyrazem cofnięcia misji kanonicznej i do rozwiązania umowy o pracę powinno dojść na podstawie art. 23 § 1 pkt. 6 Karty Nauczyciela.

Na rozprawie w dniu 23 stycznia 2013 r. pełnomocnik powoda oświadczył, że powód domaga się sprostowania świadectwa pracy w zakresie wskazania sposobu rozwiązania stosunku pracy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 01 września 2000 r. Z. M. został zatrudniony w Publicznym Gimnazjum im. (...) II w P., na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony, na stanowisku nauczyciela religii na pełny etat. W dacie zawarcia tej umowy Z. M. osiągnął stopień awansu zawodowego nauczyciela mianowanego.

Dowód: kopia umowy o pracę k. 4,

akt mianowania k. 22 części B akt osobowych;

Wcześniej Z. M. pracował w charakterze nauczyciela religii w Szkole Podstawowej nr (...) w P., która to szkoła w dniu 01 września 1999 r. została przekształcona w Publiczne Gimnazjum im. (...) II w P.. W momencie, kiedy Z. M. zawierał umowę o pracę na czas nieokreślony, to szkoła podstawowa jeszcze istniała. Prowadził zajęcia w gimnazjum i w szkole podstawowej. Kiedy istniała szkoła podstawowa, to miał misję kanoniczną do nauczania religii w tej szkole na czas nieokreślony. Kiedy powstało gimnazjum, to Z. M. nie uzyskał misji kanonicznej na czas nieokreślony do nauczania religii w tej szkole, pomimo ustnych próśb kierowanych do proboszcza parafii. Do 2006 r. Z. M. nie uzyskiwał misji kanonicznych, ale uczył religii w Publicznym Gimnazjum im. (...) II w P.. Od 2006 r. uzyskiwał misję kanoniczną do nauki religii w tej szkole co roku, na dany rok szkolny. Ostatnią misję kanoniczną do nauczania religii w gimnazjum uzyskał na rok szkolny 2011/2012.

Dowód: zeznania powoda Z. M. k. 31v-32,

zeznania przedstawiciela strony pozwanej E. P. k. 32-33;

Po zawarciu przez Z. M. z Publicznym Gimnazjum im. (...) II w P. umowy o pracę, nie zachodziły warunki do zatrudnienia go w pełnym wymiarze zajęć na czas nieokreślony, bo uzyskiwał on misję kanoniczną tylko na dany rok szkolny. Z uwagi na małą ilość oddziałów, nie było warunków zatrudnienia Z. M. w pełnym wymiarze godzin w gimnazjum.

Dowód: zeznania przedstawiciela strony pozwanej E. P. k. 32-33;

W okresie od 01 września 2005 r. do 31 sierpnia 2006 r. Z. M. miał zmniejszony etat w Publicznym Gimnazjum im. (...) II w P. do 16/18. W okresie od 01 września 2009 r. do 31 sierpnia 2010 r. zmniejszono mu etat do 14/18. W latach szkolnych od 2005/2006 do 2009/2010 Z. M. realizował część godzin nauki religii w szkole podstawowej. Nie następowało to w ramach uzupełniania etatu.

Dowód: aneksy do umowy o pracę w części B akt osobowych,

zeznania świadka J. M. k. 36v-37,

zeznania powoda Z. M. k. 31v-32,

zeznania przedstawiciela strony pozwanej E. P. k. 32-33;

Począwszy od roku szkolnego 2006/2007 dyrektor gimnazjum wykazywała wakat w arkuszu organizacyjnym szkoły w rubryce religia z uwagi na brak misji kanonicznej dla Z. M. na kolejny rok szkolny. Ponadto w 2008 r. i 2009 r. dyrektor gimnazjum składał Z. M. oświadczenia woli o rozwiązaniu stosunku pracy z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia, który upływał w dniu 31 sierpnia, z uwagi na brak misji kanonicznej na kolejny rok szkolny. Z uwagi na to, że w kolejnych latach do końca sierpnia Z. M. uzyskiwał skierowanie do nauki religii w gimnazjum, jego stosunek pracy z Publicznym Gimnazjum im. (...) II w P. nie ulegał rozwiązaniu.

Dowód: pisma z dnia 25.04.2008 r. i 28.05.2009 r. w części B akt osobowych,

zeznania powoda Z. M. k. 31v-32,

zeznania przedstawiciela strony pozwanej E. P. k. 32-33;

Pismem z dnia 28 maja 2012 r. Publiczne Gimnazjum im. (...) II w P. rozwiązało ze Z. M. stosunek pracy z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia, który upływał w dniu 31 sierpnia 2012 r. Jako przyczynę rozwiązania stosunku pracy wskazano brak skierowania do nauki religii w gimnazjum na rok szkolny 2012/2013. Z. M. został pouczone o prawie złożenia odwołania do Sądu Pracy w terminie 7 dni od doręczenia niniejszego pisma. Z. M. nie składał odwołania od tego wypowiedzenia. Nie uzyskał misji kanonicznej do nauki religii w gimnazjum na rok szkolny 2012/2013.

Dowód: rozwiązanie stosunku pracy z dnia 28.05.2012 r. w części B akt osobowych,

zeznania powoda Z. M. k. 31v-32,

zeznania przedstawiciela strony pozwanej E. P. k. 32-33;

W dniu 07 września 2012 r. Z. M. otrzymał świadectwo pracy z dnia 31 sierpnia 2012 r., w którym wskazano, że do rozwiązania stosunku pracy doszło w trybie art. 52 § 1 ust. 3 kodeksu pracy.

Dowód: kopia świadectwa pracy k. 3;

W dniu 07 września 2012 r. Z. M. zwrócił się do pracodawcy o sprostowanie świadectwa pracy wskazując, że nie zgadza się z datą jego wystawienia oraz podstawą prawną rozwiązania stosunku pracy.

Dowód: pismo z dnia 07 września 2012 r. w części B akt osobowych;

W piśmie z dnia 12 września 2012 r. Publiczne Gimnazjum im. (...) II w P. odmówiło Z. M. zmiany zapisów w wystawionym świadectwie pracy.

Dowód: pismo z dnia 12 września 2012 r. w części B akt osobowych.

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu, powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Powód domagał się w niniejszym postępowaniu sprostowania świadectwa pracy, w zakresie wskazania sposobu rozwiązania stosunku pracy, stojąc na stanowisku, że brak kontynuacji misji kanonicznej na rok szkolny 2012/2013 był wyrazem cofnięcia misji kanonicznej i do rozwiązania umowy o pracę powinno dojść na podstawie art. 23 § 1 pkt. 6 Karty Nauczyciela. Z uwagi na ten tryb rozwiązania stosunku pracy domagał się również od strony pozwanej stosownej odprawy w wysokości 9.180 zł.

Z ustaleń Sądu wynika, że powód był zatrudniony u strony pozwanej na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony, zawartej w dniu 01 września 2000 r., na stanowisku nauczyciela religii. Sąd uznał przy tym za przekonującą argumentację przedstawiciela strony pozwanej, iż nie było podstaw do przekształcenia tego

stosunku pracy na stosunek pracy na podstawie mianowania, w związku z tym, że powód był nauczycielem mianowanym. Dyrektor pozwanego gimnazjum E. P. zeznała bowiem, że nie zachodziły przesłanki określone w art. 10 Karty Nauczyciela do przekształcenia stosunku pracy powoda ze stosunku na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony, na stosunek pracy na podstawie mianowania, albowiem nie zachodziły warunki do zatrudnienia powoda w pełnym wymiarze zajęć na czas nieokreślony, bo uzyskiwał on misję kanoniczną tylko na dany rok szkolny. Z tych względów, przez cały okres zatrudnienia powód był zatrudniony na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony. Z uwagi na małą ilość oddziałów, nie było warunków zatrudnienia powoda w pełnym wymiarze godzin. Sam powód nie kwestionował zresztą w niniejszym postępowaniu podstawy swojego zatrudnienia, a jedynie sposób rozwiązania stosunku pracy.

W oparciu o zgromadzone w sprawie dowody Sąd ustalił ponadto, że do rozwiązania z powodem stosunku pracy doszło na podstawie oświadczenia woli strony pozwanej wyrażonego w piśmie z dnia 28 maja 2012 r. W piśmie tym Publiczne Gimnazjum im. (...) II w P. rozwiązało ze Z. M. stosunek pracy z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia, który upływał w dniu 31 sierpnia 2012 r. Jako przyczynę rozwiązania stosunku pracy wskazano brak skierowania do nauki religii w gimnazjum na rok szkolny 2012/2013. Powód został pouczone o prawie złożenia odwołania do Sądu Pracy w terminie 7 dni od doręczenia tego wypowiedzenia. Z. M. zeznał, że nie składał odwołania od tego wypowiedzenia. Z dokumentów zgromadzonych w aktach osobowych powoda, jak również zeznań stron nie wynika, aby powodowi było składane jakieś inne oświadczenie woli w zakresie rozwiązania stosunku pracy.

Należy zauważyć, że przepis art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. Karta Nauczyciela daje podstawę do rozwiązania stosunku pracy z nauczycielem w tym trybie. Zgodnie z tym przepisem rozwiązanie umowy o pracę zawartej z nauczycielem na czas nieokreślony następuje z końcem roku szkolnego, za trzymiesięcznym wypowiedzeniem. Stosownie do treści ust. 3 tego artykułu, do rozwiązania stosunku pracy z nauczycielem zatrudnionym na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony stosuje się również przepisy art. 23 ust. 1 pkt. 3-6, ust. 2 pkt. 3-6 oraz ust. 3-5.

W myśl art. 23 ust. 1 pkt. 6 Karty Nauczyciela, stosunek pracy z nauczycielem zatrudnionym na podstawie mianowania ulega rozwiązaniu w razie cofnięcia skierowania do nauczania religii w szkole na zasadach określonych w odrębnych przepisach.

W ocenie Sądu, nie można stwierdzić, aby do rozwiązania z powodem stosunku pracy mogło dojść na podstawie tego przepisu. Powód nie był bowiem zatrudniony u strony pozwanej na podstawie mianowania. Zdaniem Sądu, nie można również mówić o tym, że w stosunku do powoda zachodziły przesłanki opisane w tym przepisie. Sąd orzekający w niniejszej sprawie stoi bowiem na stanowisku, że brak udzielenia nauczycielowi religii skierowania do nauczania religii w szkole w kolejnym roku szkolnym, a zatem udzielenia tzw. misji kanonicznej na czas określony - dany rok szkolny, nie jest równoznaczne z pojęciem cofnięcia skierowania do nauczania religii w szkole. W ocenie Sądu, cofnięciu może ulec misja kanoniczna udzielona już na dany rok szkolny lub w ogóle na czas nieokreślony. Z ustaleń Sądu wynika natomiast, że powód otrzymywał skierowania do nauczania religii u strony pozwanej na czas określony, na dany rok szkolny. Brak udzielenia powodowi misji kanonicznej na kolejny rok szkolny nie jest zatem tożsame z cofnięciem mu tej misji.

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności Sąd uznał, że do rozwiązania stosunku pracy łączącego strony doszło w trybie określonym w art. 27 ust. 1 Karty Nauczyciela, a zatem poprzez rozwiązanie umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony za trzymiesięcznym wypowiedzeniem. W żadnej mierze nie można uznać, aby do rozwiązania tego stosunku pracy doszło w trybie wskazywanym przez powoda, a zatem na podstawie art. 23 ust. 1 pkt. 6 Karty Nauczyciela. W ocenie Sądu, wprowadzenie zapisu w świadectwie pracy, w zakresie sposobu rozwiązania stosunku pracy, należy uznać za nieprawidłowy, nie odpowiada on bowiem faktycznemu trybowi rozwiązania z powodem umowy o pracę. Z uwagi jednak na treść żądania powoda w zakresie sprostowania świadectwa pracy, Sąd nie znalazł podstaw do zmiany, błędnego jego zdaniem zapisu w świadectwie pracy w zakresie sposobu rozwiązania stosunku pracy, uznając, że prowadziłoby to do orzeczenia ponad żądanie pozwu.

Należało przy tym zauważyć, iż powód nie wyczerpał w sposób prawidłowy trybu dochodzenia sprostowania świadectwa pracy określonego w art. 97 § 2¹ kp. Powód równocześnie wystąpił do pracodawcy z wnioskiem o sprostowanie świadectwa pracy oraz z pozwem do Sądu również o sprostowanie świadectwa pracy.

Z powyższych względów nie mogło również podlegać uwzględnieniu żądanie powoda zasądzenia na jego rzecz stosownej kwoty tytułem odprawy w związku z rozwiązaniem stosunku pracy w trybie art. 23 ust. 1 pkt. 6 Karty Nauczyciela.

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności Sąd oddalił powództwo w całości.